

DVĀDAŚA ĀDITYĀ DHYĀNA ŚLOKA

Dvādaśa Ādityā Dhyāna Śloka to hymn medytacyjny poświęcony dwunastu Ādityom, którzy reprezentują różne aspekty Boga Słońca w tradycji hinduizmu. Słowo "āditya" pochodzi od słowa "aditi", które oznacza "nieskończoność" lub "bezkres". W wedyjskiej tradycji, Bogini Aditi jest matką wszystkich Ādityów, grupy dwunastu bóstw solarnych. Jako "Matka Bogów", Aditi jest uważana za boginię-matkę, symbol nieskończonej macierzyńskiej kreatywności i płodności. Aditi jest symbolem kosmicznej matki, źródła życia i wszechświata.

Poniżej imiona Bogów – Ādityów użytych w tej śloce:

1. Dhātā
2. Āryaman
3. Mitra
4. Varuṇa
5. Indra
6. Vivasvat
7. Tvaṣṭṛ
8. Viṣṇu Savitṛ
9. Aṁśa
10. Bhaga
11. Puṣan
12. Parjanyaḥ

Ten hymn medytacyjny opisuje cechy i atrybuty dwunastu Adityów, wzywając do kontemplacji nad różnymi aspektami Słońca i jego boskiej natury. Recytacja Dvādaśa Ādityā Dhyāna Śloka jest uważana za pomocną w praktykach duchowych związanych ze czczeniem Słońca i osiągnięciem oświecenia poprzez medytację nad jego symboliką.

DVĀDAŚA ĀDITYĀ DHYĀNA ŚLOKA

1. dhātā

dhātā kṛtasthalī hētirvāsukī rathakṛṇmunē ।
pulastyastumbururiti madhumāsaṃ nayantyaṃ ॥

dhātā śubhasya mē dātā bhūyō bhūyō'pi bhūyasaḥ ।
raśmijālasamāśliṣṭaḥ tamastōmavināśanaḥ ॥

2. aryam

aryamā pulahō'thaujāḥ prahēti puñjikasthalī ।
nāradaḥ kaćchanīraśca nayantyētē sma mādham ॥

mēruṣṅgāntaračaraḥ kamalākarabāndhavaḥ ।
aryamā tu sadā bhūtyai bhūyasyai praṇatasya mē ॥

3. mitraḥ

mitrō'triḥ pauraśyō'tha takṣakō mēnakā hahaḥ ।
rathasvana iti hyētē śukramāsaṃ nayantyaṃ ॥

niśānivāraṇapaṭuḥ udayādrikṛtāśrayaḥ ।
mitrō'stu mama mōdāya tamastōmavināśanaḥ ॥

4. varuṇaḥ

vasiṣṭhō hyaruṇō rambhā sahaḥanyastathā huhuḥ ।
śukraśchitrasvanaścaiva śūchimāsaṃ nayantyaṃ ॥

sūryasyandanamārūḍha arčhirmālī pratāpavān ।
kālabhūtaḥ kāmārūpō hyaruṇaḥ sēvyatē mayā ॥

5. indraḥ

indrō viśvāvasuḥ śrōtā ēlāpatrastathā'ṅgirāḥ ।
pramlōchā rākṣasōvaryō nabhōmāsaṃ nayantyaṃ ॥

sahasraraśmisamvītaṃ indraṃ varadamāśrayē ।
śirasā praṇamāmyadya śrēyō vṛddhipradāyakam ॥

6. vivasvān

vivasvānugrasēnaśca vyāghra āsāraṇō bhṛguḥ ।
anumlōchāḥ śaṅkhaḥpālō nabhasyākhyam nayantyaṃ ॥

jagannirmāṇakartāraṃ sarvadigvyāptatējasam ।
nabhōgrahamahādīpaṃ vivasvantaṃ namāmyaham ॥

7. tvaṣṭā

tvaṣṭā ṛchīkatanayaḥ kambalākhyastilōttamā ।
brahmāpētō'tha śatajit dhṛtarāṣṭra iṣambharā ॥

tvaṣṭā śubhāya mē bhūyāt śiṣṭāvaliniṣēvitaḥ ।
nānāśilpakarō nānādhāturūpaḥ prabhākaraḥ ।

8. viṣṇuḥ

viṣṇuraśvataro rambhā sūryavarčāśca satyajit ।
viśvāmitro makhāpeta ūrjamāsaṃ nayantyaṃ ॥

bhānumaṇḍalamadhyasthaṃ vēdatrayaṇiṣevitam ।
gāyatrīpratipādyam taṃ viṣṇuṃ bhaktyā namāmyaham ॥

9. aṃśumān

athāṃśuḥ kaśyapastārksya ṛtasēnastathōrvaśī ।
vidyućchatrurmahāśaṅkhaḥ sahōmāsaṃ nayantyaṃ ॥

sadā vidrāvaṇaratō jaganmaṅgaḷadīpakaḥ ।
munīndranivahastutyō bhūtidō'mśurbhavēnmama ॥

10. bhagaḥ

bhagaḥ sphūrjō'riṣṭanēmih ūrṇa āyuśca pañchamaḥ ।
karkōṭakaḥ pūrvačhittih pauṣamāsaṃ nayantyaṃ ॥

tithi māsa ṛtūnāṃ ca vatsarā'yanayōraṇi ।
ghaṭikānāṃ ca yaḥ kartā bhagō bhāgyapradō'stu mē ॥

11. pūṣa

pūṣā dhanañjayō vātaḥ suṣēṇaḥ suruḥistathā ।
ghṛtācchī gautamaścēti tapōmāsaṃ nayantyaṃ ॥

pūṣā tōṣāya mē bhūyāt sarvapāpā'panōdanāt ।
sahasrakarasaṃvītaḥ samastāsāntarāntaraḥ ॥

12. parjanyaḥ

kraturvārṇhā bharadvājaḥ parjanyaḥ sēnajit tathā ।
viśvaśchairāvataścaiva tapasyākhyāṃ nayantyaṃ ॥

prapañchaṃ pratapan bhūyō vṛṣṭibhirmādayan punaḥ ।
jagadānandajanakaḥ parjanyaḥ pūjyate mayā ॥

dhyāyēssadā savitrīmaṇḍalamadhyavartī
nārāyaṇassarasijāsana sanniviṣṭaḥ ।
kēyūravān makarakuṇḍalavān kirīṭhārī hiraṇmayavapuḥ dhṛtaśaṅkhaśchakraḥ ॥

